

РЕШЕНИЕ

№ 759

гр. Варна, 07.03.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ВАРНА, 31 СЪСТАВ, в публично заседание на четиринадесети февруари през две хиляди двадесет и трета година в следния състав:

Председател: Любомир Нинов

при участието на секретаря Анелия Ц. Тотева
като разгледа докладваното от Любомир Нинов Гражданско дело № 20223110106253 по описа за 2022 година

Ищецът Пл.Й. твърди, че е работил в ответното дружество „Черно море“ АД, като "пазач, невъоръжена охрана", в отдел „Сигурност и Охрана", код по НКПД 9510 0003, код по НКИД 2651, първоначално по срочен трудов договор №025/18.09.2014г., по чл.68, ал.1, т.1 КТ, със срок за изпитване - три месеца, уговорен в полза на работодателя, впоследствие - по безсрочен трудов договор по чл.67, ал.1 КТ с основно месечно трудово възнаграждение, в размер на 340лв.-към датата на сключване на трудовия договор, а към датата на подаване на исковата молба - МРЗ за страната, допълнително трудово възнаграждение за трудов стаж и професионален опит, в размер на 16,8% - към 2014г., допълнително трудово възнаграждение за трудов стаж и професионален опит в дружеството -0,8% към 2014г. при пълно работно време и срок на предизвестие - 30 дни, еднакъв за двете страни по договора. Платеният му годишен отпуск е договорен в размер на 23 дни - по чл.155 КТ, от 07.06.2016г.-26 работни дни - по чл.319 КТ. Трудовото си правоотношение прекратил с едностранно, без предизвестие, със заявление по чл.327, ал.1, т.2 от КТ, считано от 01.11.2020г., поради забавяне изплащането на трудовото му възнаграждение. На 26.11.2020г. сключил с „Черно море" АД гр. Варна, „граждански договор", по силата на който трябвало да извършва охранителна дейност, на територията на ответника. Носил постова и патрулна служба, по изготвен от ръководителя на отдел „СО" график, за което му се заплащало възнаграждение от 3,90лв. на отработен час, след представен график, изготвен от него, за утвърждаване от възложителя / изп.директор на „Черно

море" АД гр. Варна/. Такива протоколи изготвял и предавал за утвърждаване, за всеки календарен месец, като възнагражденията следвало да му бъдат изплащани ведно с месечните трудови възнаграждения на останалите служители на дружеството, до 25-то число на месеца следващ този, за който се дължи. Договорът не бил обвързан със срок. Условието по договора сочели, че възложителят се задължава да му осигури достатъчно информация и указания, необходими за извършване на възложената работа. Информацията и указанията му били давани от началника на охраната в ответното дружество. Били изготвяни месечни графици за работа, на дванадесет часови смени- дневни и нощни, или двадесет и четири часови, след които следвали четиридесет и осем часа почивка. Счита, че гражданският договор №ГД070/26.11.2020г., по който е работил, представлява прикрит трудов договор, съответно - работил е по трудово правоотношение. Това е така, тъй като по правоотношението, по което е бил нает, като изпълнител, били налице всички съществени елементи на едно трудово правоотношение - работно място - посочените портали, административната сграда и района на завода, като цяло; работно време - дванадесетчасови /дневни и нощни/, или двадесет и четири часови смени, по предварително изработен месечен график, възнаграждение, дължимо също месечно, дължностни задължения, непроменени през целия срок на съществуване на правоотношенията ми с „Черно море" АД Варна, двете трудови и гражданското между тях, подчиненост - на дежурен по завод и началника на охраната на дружеството. Работил по гражданския договор до 01.09.2021г., когато сключил нов трудов договор №016/01.09.2021г., на основание чл.67, ал.1, т.1 КТ, за неопределено време, с шестмесечен срок на изпитване, уговорен в полза на Работодателя, за длъжността „ПАЗАЧ, НЕВЪОРЪЖЕНА ОХРАНА", код по НКПД 9510 0003, код по НКИД 2651, отдел „СО", с основно месечно трудово възнаграждение, в размер на 650лв., пълно работно време, срок на предизвестие - един месец, еднакъв за двете страни по договора, платен годишен отпуск, в размер на 23 работни дни годишно. Трудовото му възнаграждение се изплащало /по договор/ до 25-то число на месеца следващ този, за който се дължи. Работодателят не му заплатил трудовите възнаграждения за периода м.юли 2019г. до м.май 2022г. включително. В началото на м.май 2022г. поискал от ответника писмена справка, относно размера на дължимите ми се суми за трудови възнаграждения, за периода от 01.07.2019г. до датата на поискване и получил справка, за размера на възнагражденията му по двата трудови договора и по гражданския договор, до м.февруари 2022г., включително. Прекратил трудовото си правоотношение, с писмено волеизявление, на основание чл.327, ал.1, т.2 от КТ, поради забавяне изплащането на трудовите му възнаграждения, получено в дружеството на 09.05.2022г. от която дата счита за прекретен договора си на чл.335, ал.2, т.3 от КТ. Моли да се осъди ответника да му заплати суми както следва по трудов договор №025/18.09.2014г. за м.07.2019г.-269,42лв., м.08.2019г.-344,33лв., м.09.2019г.-344,58лв., м.10.2019г.-326,30лв., м.11.2019г.-40,33лв., м.12.2019г.-344,21лв.,

м.01.2020г.-281,76лв., м.02.2020г.-214,46лв., м.03.2020г.-684,31лв.,
 м.04.2020г.-680,61лв., м.05.2020г.-691,87лв., м.06.2020г.-682,30лв.,
 м.07.2020г.-678,33лв., м.08.2020г.-683,01лв., м.09.2020г.-665,85лв.,
 м.10.2020г.-488,54лв. Обезщетение по чл.221, ал. 1 КТ, поради прекратяване
 на трудовото му правоотношение едностранно и без предизвестие по чл.327,
 ал.1, т.2 КТ-548,25лв. По граждански договор ГД070/26.11.2020г. счита, че му
 се дължат сумите м.11.2020г.-259,74лв., м.12.2020г.-649,35лв., м. 01.2021г.-
 432,90лв., м.02.2021г.-541,12лв., м.03.2021г.-692,64лв., м.04.2021г.-692,64лв.,
 м.05.2021г.-606,06лв., м.06.2021г.-692,64лв., м.07.2021г.-606,06лв.,
 м.08.2021г.-620,49лв., По Трудов договор №016/01.09.2021г. счита, че му се
 дължат сумите: м.септември 2021г.-676.89лв., м.октомври 2021г.-599.04лв.,
 м.ноември 2021г.-508.72лв., м.декември 2021г.-513.83лв., м.януари 2022г.-
 30.84лв., м.февруари 2022г.- 693.03лв., м.март2022г.-680лв., м.април 2022г.-
 680лв. и м.май 2022г.-200лв. Твърди, че му се дължи и обезщетение по
 чл.221, ал.1 от КТ в размер на 680лв. Претендира на основание чл.245, ал.2
 КТ, вр. чл.86 ал.1 ЗЗД, лихва за забава върху дължимите трудови
 възнаграждения и обезщетението по чл.221, ал.1 КТ, дължимо към деня на
 прекратяване на трудовото му правоотношение през 2020г., считано от деня,
 следващ деня на падежа на задължението, до деня, предхождащ този на
 завеждане на исковата молба във ВРС, или 26.08.2019г.-10.05.2022г. както
 следва: върху възнаграждението за м.07.2019г.-570,67лв., лихва за периода
 26.08.2019г.-10.05.2022г.-156,79лв.; върху възнаграждението за м.08.2019г.-
 621,52лв., лихва за периода 26.09.2019г.-10.05.2022г.-165,41лв.; върху
 възнаграждението за м.09.2019г.-632,10лв., лихва за периода 26.10.2019г.-
 10.05.2022г.-162,95лв.; върху възнаграждението за м.10.2019г.-636,58лв.,
 лихва за периода 26.11.2019г.-10.05.2022г.-158,63лв.; върху възнаграждението
 за м.11.2019г.-621,52лв., лихва за периода 26.12.2019г.-10.05.2022г. -
 149,69лв.; върху възнаграждението за м.12.2019г.-634,10лв., лихва за периода
 26.01.2020г.-10.05.2022г.-147,26лв.; върху възнаграждението за м.01.2020г.-
 682,30лв., лихва за периода 26.02.2020г.-10.05.2022г.- 152,58лв.; върху
 възнаграждението за м.02.2020г.-680,61лв., лихва за периода 26.03.2020г.-
 10.05.2022г.-146,72лв.; върху възнаграждението за м.03.2020г. - 684,31лв.,
 лихва за периода 26.04.2020г. - 10.05.2022г. - 141,63лв.; върху
 възнаграждението за м.04.2020г. - 680,61лв., лихва за периода 26.05.2020г. -
 10.05.2022г. - 135,19лв; върху възнаграждението за м. 05.2020г. - 691,87лв,
 лихва за периода 26.06.2020г. - 10.05.2022г. - 131,47лв.; върху
 възнаграждението за м.06.2020г. - 682,30лв., лихва за периода 26.07.2020г. -
 10.05.2022г. - 123,96лв.; върху възнаграждението за м.07.2020г. - 678,33лв.,
 лихва за периода 26.08.2020г. - 10.05.2022г. - 117,40лв.; върху
 възнаграждението за м.08.2020г. - 683,01лв., лихва за периода 26.09.2020г. -
 10.05.2022г. - 112,33лв.; върху възнаграждението за м.09.2020г. - 665,85лв.,
 лихва за периода 26.10.2020г. - 10.05.2022г. - 103,95лв.; върху
 възнаграждението за м.10.2020г. - 488,54лв., лихва за периода 26.11.2020г. -
 10.05.2022г. - 72,07лв.; върху обезщетението по чл.221, ал.1 КТ - 548,25лв.,

лихва за периода 26.11.2020г. - 10.05.2022г. - 80,87лв.; върху възнаграждението за м.09.2021г. - 676,89лв., лихва за периода 26.10.2021г. - 10.05.2022г. - 37,04лв.; върху възнаграждението за м.10.2021г. - 599,04лв., лихва за периода 26.11.2021г. - 10.05.2022г. - 27,62лв.; върху възнаграждението за м.11.2021г. - 508,72лв., лихва за периода 26.12.2021г. - 10.05.2022г. - 19,22лв.; върху възнаграждението за м.12.2021г. - 513,83лв., лихва за периода 26.01.2022г. - 10.05.2022г. - 14,99лв.; върху възнаграждението за м. 01.2022г. - 30, 84 лева, лихва за периода 26.02.2022г. - 10.05.2022г. - 00, 63 лева; 4 върху възнаграждението за м. 02.2022г. - 693, 03 лева, лихва за периода 26.03.2022г. - 10.05.2022г. - 08, 86 лева Моли да се осъди "Черно Море" АД гр.Варна, да му заплати: сумата от 14916,57лв. - неизплатени трудови възнаграждения за периода 01.07.2019г. - 09.05.2022г., както следва - м. 07.2019г. - 269, 42 лева, м. 08.2019г. - 344, 33 лева, м. 09.2019г. - 344, 58 лева, м. 10.2019г. - 326, 30 лева, м. 11.2019г. - 40, 33 лева, м. 12.2019г. - 344, 21 лева, м. 01.2020г. - 281, 76 лева, м. 02.2020г. - 214, 46 лева, м. 06.2020г. - 235, 99 лева, м. 12.2020г. - 155, 69 лева, м. 05.2021г. - 113, 58 лева, м. 12.2021 г. - 196, 77 лева, м. 01.2022г. - 35, 77 лева, м. 02.2022г. - 121, 57 лева. сумата от 5793,64лв. - възнаграждения за осъществена охрана на „Черно море" АД гр. Варна, по Граждански Договор от 26.11.2020г., по месечни протоколи за периода 01.11.2020г. - 31.08.2021г. сумата от 548,25лв., обезщетение по чл.221, ал.1 КТ, поради прекратяване на трудовото правоотношение едностранно и без предизвестие по чл.327, ал.1, т.2 КТ, към 01.11.2020г. сумата от 680лв., обезщетение по чл.221, ал.1 КТ, поради прекратяване на трудовото правоотношение едностранно и без предизвестие по чл.327, ал.1, т.2 КТ, към 09.05.2022г. сумата от 2367,86лв. - лихва за забава върху неизплатените трудови възнаграждения за месеците от юли 2019г. до май 2022г. включително, както и върху обезщетението по чл.221, ал.1 КТ, дължимо за прекратяване на трудовото правоотношение по чл.327, ал.1, т.2 КТ, считано от 01.11.2020г., за периодите и в размерите, посочени в обстоятелствената част на исковата молба да се присъди законната лихва върху главниците, по т.т.1, 3 и 4 от петитума, считано от датата на завеждане на исковата молба във ВРС, ведно с направените съдебно-деловодни разноски за адвокатско възнаграждение.

Ищцовата страна по реда на чл.214 от ГПК е изменила претенциите си по следния начин по трудов договор №025/18.09.2014г. за

м.07.2019г.-570.67лв.,

м.08.2019г.-621.52лв.,

м.09.2019г.-632.10лв.,

м.10.2019г.-636,58лв.,

м.11.2019г.-621.52лв.,

м.12.2019г.-634.10лв.,

м.01.2020г.-682.30лв.,

м.02.2020г.-680.61лв.,
м.03.2020г.-684,31лв.,
м.04.2020г.-680,61лв.,
м.05.2020г.-691,87лв.,
м.06.2020г.-682,30лв.,
м.07.2020г.-678,33лв.,
м.08.2020г.-683,01лв.,
м.09.2020г.-665,85лв.,
м.10.2020г.-488,54лв.

обезщетение по чл.221, ал. 1 КТ, поради прекратяване на трудовото му правоотношение едностранно и без предизвестие по чл.327, ал.1, т.2 КТ-754.53лв.

по граждански договор ГД070/26.11.2020г. сумите:

м.11.2020г.-259,74лв.,
м.12.2020г.-649,35лв.,
м.01.2021г.-432,90лв.,
м.02.2021г.-541,12лв.,
м.03.2021г.-692,64лв.,
м.04.2021г.-692,64лв.,
м.05.2021г.-606,06лв.,
м.06.2021г.-692,64лв.,
м.07.2021г.-606,06лв.,
м.08.2021г.-620,49лв.,

По трудов договор №016/01.09.2021г. сумите:

м.септември 2021г.-676.89лв.,
м.октомври 2021г.-599.04лв.,
м.ноември 2021г.-508.72лв.,
м.декември 2021г.-513.83лв.,
м.януари 2022г.-30.84лв.,
м.февруари 2022г.-693.03лв.,
м.март 2022г.-685.85лв.,
м.април 2022г.-753.94лв.

и

м.май 2022г.-200лв.

обезщетение по чл.221, ал.1 от КТ в размер на 839.66лв.

Претендира на основание чл.245, ал.2 КТ, вр. чл.86 ал.1 ЗЗД, лихва за забава върху дължимите трудови възнаграждения и обезщетението по чл.221, ал.1 КТ, дължимо към деня на прекратяване на трудовото му правоотношение през 2020г., считано от деня, следващ деня на падежа на задължението, до деня, предхождащ този на завеждане на исковата молба във ВРС, или 26.08.2019г.-10.05.2022г. както следва:

върху възнаграждението за м.07.2019г.-570,67лв., лихва за периода 26.08.2019г.-10.05.2022г.-156,79лв.;

върху възнаграждението за м.08.2019г.-621,52лв., лихва за периода 26.09.2019г.-10.05.2022г.-165,41лв.;

върху възнаграждението за м.09.2019г.-632,10лв., лихва за периода 26.10.2019г.-10.05.2022г.-162,95лв.;

върху възнаграждението за м.10.2019г.-636,58лв., лихва за периода 26.11.2019г.-10.05.2022г.-158,63лв.;

върху възнаграждението за м.11.2019г.-621,52лв., лихва за периода 26.12.2019г.-10.05.2022г. - 149,69лв.;

върху възнаграждението за м.12.2019г.-634,10лв., лихва за периода 26.01.2020г.-10.05.2022г.-147,26лв.;

върху възнаграждението за м.01.2020г.-682,30лв., лихва за периода 26.02.2020г.-10.05.2022г.-152,58лв.;

върху възнаграждението за м.02.2020г.-680,61лв., лихва за периода 26.03.2020г.-10.05.2022г.-146,72лв.;

върху възнаграждението за м.03.2020г.-684,31лв., лихва за периода 26.04.2020г.-10.05.2022г.-141,63лв.;

върху възнаграждението за м.04.2020г.-680,61лв., лихва за периода 26.05.2020г.-10.05.2022г.-135,19лв.;

върху възнаграждението за м.05.2020г.-691,87лв., лихва за периода 26.06.2020г.-10.05.2022г.-131,47лв.;

върху възнаграждението за м.06.2020г.-682,30лв., лихва за периода 26.07.2020г.-10.05.2022г.-123,96лв.;

върху възнаграждението за м.07.2020г.-678,33лв., лихва за периода 26.08.2020г.-10.05.2022г.-117,40лв.;

върху възнаграждението за м.08.2020г.-683,01лв., лихва за периода 26.09.2020г.-10.05.2022г.-112,33лв.;

върху възнаграждението за м.09.2020г.-665,85лв., лихва за периода 26.10.2020г.-10.05.2022г.-103,95лв.;

върху възнаграждението за м.10.2020г.-488,54лв., лихва за периода 26.11.2020г.-10.05.2022г.-72,07лв.;

върху обезщетението по чл.221, ал.1 КТ-754,52лв., лихва за периода 26.11.2020г.-10.05.2022г.-111,29лв.;

върху възнаграждението за м.09.2021г.-676,89лв., лихва за периода 26.10.2021г.-10.05.2022г.-37,04лв.;

върху възнаграждението за м.10.2021г.-599,04лв., лихва за периода 26.11.2021г.-10.05.2022г.-27,62лв.;

върху възнаграждението за м.11.2021г.-508,72лв., лихва за периода 26.12.2021г.-10.05.2022г.-19,22лв.;

върху възнаграждението за м.12.2021г.-513,83лв., лихва за периода 26.01.2022г.-10.05.2022г.-14,99лв.;

върху възнаграждението за м.01.2022г.-30,84лв., лихва за периода 26.02.2022г.-10.05.2022г.-00,63лв.;

върху възнаграждението за м.02.2022г.-693,03лв., лихва за периода 26.03.2022г.-10.05.2022г.-08,86лв. заедно със законната лихва върху главниците, по, считано от датата на завеждане на исковата молба във ВРС, ведно с направените съдебно-деловодни разноси за адвокатско възнаграждение.

Отвeтната страна в срока по чл.131 от ГПК е подала отговор в който сочи, че с ищецът са имали подписан трудов договор, който е прекратен на основание чл.327, ал.1, т.2 от КТ, считано от 19.05.2022г. Дружеството не е преустановило периодично плащане на дължими трудови възнаграждения на ищеца, но се намира в затруднено финансово състояние по обективни причини и не може да изплати пълните възнаграждения на работниците и служителите поради липса на средства. Сочи, че ищецът доброволно е останал на работа, без да му се намали начисленото трудово възнаграждение и полагащите се осигуровки в пълен размер, но със знанието, че трудовите възнаграждения не могат да бъдат изплащани редовно. След изтичане на срока му за престой на трудовата барса, е приет отново на работа в предприятието за да му се даде възможност да се пенсионира за осигурителен стаж и възраст. Въпреки намаления обем на работа и неотработване на необходимия брой часове, не са предприемани действия по намаляване на трудовото му възнаграждение. 5 Оспорва като неоснователни исквете над признатия размер от 19 698,50лв. дължима на ищеца към датата на подаване на настоящия отговор за периода м.07.2019г до м.02.2022г., включително сумите по гражданския договор. Ръководството на дружеството предлага възможност за разсрочено изплащане на дължимите трудови възнаграждения чрез сключване на двустранни споразумения. По отношение на исквете за присъждане на разноси по делото, вкл. адвокатско възнаграждение, моли съда да присъди разноси.

Съдът приема, че предявените искове намират правното си основание в чл.128, ал.2 от КТ, чл.245, ал.2 от КТ вр.чл.86 от ЗЗД и чл.221, ал.1 от КТ.

След прецента на наведените от страните твърдения и събраните по делото доказателства съдът приема за установено от фактическа и правна страна при условията на чл.235, ал.2 от ГПК следното:

Страните не спорят относно изложената от ищеца фактология за това, че е бил в трудово правоотношение с ответника, то е било прекратено поради пенсионирането му, а след това е постъпил на работа отново, като не се спори и относно това, че ответното дружество е останало задължено към ищеца с незаплатени трудови възнаграждения и обезщетения. Тези обстоятелства се доказват и от представените с исковата молба и неоспорени в хода на делото трудов договор №025/18.09.2014г. с който ищецът считано от 19.09.2014г. е назначен при ответника на длъжност пазач, като същият е последван от допълнително споразумение №015/7.06.2016г. с което от 13.10.2016г. Й. е преназначен на същата длъжност, Заповед №049/30.10.2020г. на изп.директор на ответника с която на осн.чл.327, ал.1, т.12 от КТ трудовото правоотношение на ищеца е прекратено считано от 1.11.2020г. поради забавяне на трудовото възнаграждение и е определено да му бъдат изплатени по реда на чл.221, ал.1 от КТ в размер на едно брутно трудово възнаграждение.

Представен е и „граждански договор“ №070/26.11.2020г., с който на ищеца от ответника е възложено да изпълнява охранителна дейност при възнаграждение в размер на 3.90 на час, като този договор е последван от трудов договор №016/01.09.2021г. с който ищецът отново е назначен при ответника на длъжност пазач, невъоръжена охрана считано от 1.09.2021г., като този договор е последван от едностранното изявление на ищеца от 9.05.2022г. с което е уведомил ответника, че прекратява трудовото си правоотношение поради забавено плащане на трудовото възнаграждение.

Ответната страна е заявила с молба в хода на производството, че приема заключението на в.л. по допуснатата и приета по делоот ССЧЕ и е предложило разсрочено плащане на тези суми.

Предвид извънсъдебното признание на претенциите съдът намира, че предявените искове следва да бъдат уважени така както са посочено от ищеца след извършените от него две изменения по реда на чл.214 от ГПК.

Съдът намира, че представеният от ищеца „граждански договор“ не представлява доказателство установяващо възникването на трудово правоотношение между страните, а е ненаименован договор за извършване на охрана, но въпреки това претенцията за главници и лихви в тази част не следва да се отхвърля, тъй като е налице признание на задължението от страна на ответника, а фактът че по тези претенции към момента не е събрана дължимата се държавна такса ще бъде компенсиран от събирането и с настоящото произнасяне и така ще се стигне до процесуална икономия, при която съдът ще присъди търсените суми по договорно основание произтичащо от общия закон ЗЗД, а не по КТ.

Предвид изложеното съдът намира, че предявените искове следва да бъдат уважени по начина, по който са заявени след направените изменения по чл.214 от ГПК, като ответника се осъди да заплати на ищеца и сторените по делото разноски в размер на 1 500лв.

Ответникът също така следва да бъде осъден да заплати в полза на бюджета на съдебната власт, по сметка на РС Варна сумата от 1 324.68лв. държавна такса и разноски за вещо лице.

Ето защо, съдът

РЕШИ:

ОСЪЖДА „Черно море“ АД, ЕИК103003102 със седалище и адрес на управление гр.Варна, бул.“Вл.Варненчик“ 256 да заплати на П. Н. Й. ЕГН***** от гр.Варна, *** следните суми:

по трудов договор №025/18.09.2014г. за

м.07.2019г.-570.67лв.,

м.08.2019г.-621.52лв.,

м.09.2019г.-632.10лв.,

м.10.2019г.-636,58лв.,

м.11.2019г.-621.52лв.,

м.12.2019г.-634.10лв.,

м.01.2020г.-682.30лв.,

м.02.2020г.-680.61лв.,

м.03.2020г.-684,31лв.,

м.04.2020г.-680,61лв.,

м.05.2020г.-691,87лв.,

м.06.2020г.-682,30лв.,

м.07.2020г.-678,33лв.,

м.08.2020г.-683,01лв.,

м.09.2020г.-665,85лв.,

м.10.2020г.-488,54лв.

754.53лв. обезщетение по чл.221, ал. 1 КТ по същия договор, поради прекратяване на трудовото му правоотношение едностранно и без предизвестие по чл.327, ал.1, т.2 КТ

по граждански договор ГД №070/26.11.2020г. сумите от:

м.11.2020г.-259,74лв.,

м.12.2020г.-649,35лв.,

м.01.2021г.-432,90лв.,

м.02.2021г.-541,12лв.,

м.03.2021г.-692,64лв.,

м.04.2021г.-692,64лв.,

м.05.2021г.-606,06лв.,

м.06.2021г.-692,64лв.,

м.07.2021г.-606,06лв.,

м.08.2021г.-620,49лв.,

по трудов договор №016/01.09.2021г. сумите от:

м.септември 2021г.-676.89лв.,

м.октомври 2021г.-599.04лв.,

м.ноември 2021г.-508.72лв.,

м.декември 2021г.-513.83лв.,

м.януари 2022г.-30.84лв.,

м.февруари 2022г.-693.03лв.,

м.март 2022г.-685.85лв.,

м.април 2022г.-753.94лв.

и

м.май 2022г.-200лв.

839.66лв. обезщетение по чл.221, ал.1 от КТ по трудов договор №016/01.09.2021г.

заедно със законната лихва върху тези суми считано от 17.05.2022г. до окончателното изплащане на сумите

и

лихви за забава върху главниците по месеци както следва:

за м.07.2019г. върху главницата от 570,67лв., лихва за периода 26.08.2019г.-10.05.2022г.-156,79лв.;

за м.08.2019г. върху главницата от 621,52лв., лихва за периода 26.09.2019г.-10.05.2022г.-165,41лв.;

за м.09.2019г. върху главницата от 632,10лв., лихва за периода 26.10.2019г.-10.05.2022г.-162,95лв.;

за м.10.2019г. върху главницата от 636,58лв., лихва за периода 26.11.2019г.-10.05.2022г.-158,63лв.;

за м.11.2019г. върху главницата от 621,52лв., лихва за периода 26.12.2019г.-10.05.2022г. - 149,69лв.;

за м.12.2019г. върху главницата от 634,10лв., лихва за периода 26.01.2020г.-10.05.2022г.-147,26лв.;

за м.01.2020г. върху главницата от 682,30лв., лихва за периода 26.02.2020г.-10.05.2022г.-152,58лв.;

за м.02.2020г. върху главницата от 680,61лв., лихва за периода 26.03.2020г.-10.05.2022г.-146,72лв.;

за м.03.2020г. върху главницата от 684,31лв., лихва за периода 26.04.2020г.-10.05.2022г.-141,63лв.;

за м.04.2020г. върху главницата от 680,61лв., лихва за периода 26.05.2020г.-10.05.2022г.-135,19лв.;

за м.05.2020г. върху главницата от 691,87лв., лихва за периода 26.06.2020г.-10.05.2022г.-131,47лв.;

за м.06.2020г. върху главницата от 682,30лв., лихва за периода 26.07.2020г.-10.05.2022г.-123,96лв.;

за м.07.2020г. върху главницата от 678,33лв., лихва за периода 26.08.2020г.-10.05.2022г.-117,40лв.;

за м.08.2020г. върху главницата от 683,01лв., лихва за периода 26.09.2020г.-10.05.2022г.-112,33лв.;

за м.09.2020г.-665,85лв., лихва за периода 26.10.2020г.-10.05.2022г.-103,95лв.;

за м.10.2020г. върху главницата от 488,54лв., лихва за периода 26.11.2020г.-10.05.2022г.-72,07лв.;

111.29лв. лихва лихва за периода 26.11.2020г.-10.05.2022г. върху 111.29лв. обезщетението по чл.221, ал.1 КТ;

за м.09.2021г. върху главницата от 676,89лв., лихва за периода 26.10.2021г.-10.05.2022г.-37,04лв.;

за м.10.2021г. върху главницата от 599,04лв., лихва за периода 26.11.2021г.-10.05.2022г.-27,62лв.;

за м.11.2021г. върху главницата от 508,72лв., лихва за периода 26.12.2021г.-10.05.2022г.-19,22лв.;

за м.12.2021г. върху главницата от 513,83лв., лихва за периода 26.01.2022г.-10.05.2022г.-14,99лв.;

за м.01.2022г. върху главницата от 30,84лв., лихва за периода 26.02.2022г.-10.05.2022г.-00,63лв.;

за м.02.2022г. върху главницата от 693,03лв., лихва за периода 26.03.2022г.-10.05.2022г.-08,86лв.

и 1 500лв. сторени по делото съдебни разноски, на осн. чл.78 от ГПК.

ОСЪЖДА „Черно море“ АД, ЕИК103003102 със седалище и адрес на управление гр.Варна, бул.“Вл.Варненчик“ 256 да заплати в полза на бюджетана съдебната власт, по сметка на РС Варна сумата от 1 324.68лв. разноски и такси по делото.

Решението подлежи на обжалване пред ВОС в двуседмичен срок от датата на уведомяването на страните.

Съдия при Районен съд – Варна: _____